نما

هنری کویل در حال مذاکره برای فیلم کوه نشین

هنری کویل برای پیوستن به فیلم سینمایی «کوه نشین» به کارگردانی چاد استاهلسکی در حال مذاکره است. فیلم سینمایی «کوه نشین» به کارگردانی چاد استاهلسکی بعد از مدت‌ها در حال رسیدن به تولید است و گفته می‌شود هنری کویل برای بازی در یکی از نقش‌های اصلی آن وارد مذاکره شده است. کویل بعد از بازی در فیلم‌های «مرد پولادین» و سریال «ویچر» از شبکه نتفلیکس، اکنون هنری کویل به دنبال بازی در یک اثر مهم دیگر است. چاد استاهلسکی، کارگردان فیلم سینمایی «جان ویک» برای کارگردانی این پروژه انتخاب شده و نیل مورتیز به همراه دیوید لیچ تهیه کنندگان آن هستند.

کری ویلیامسون نویسنده فیلم «چه بر سر دوشنبه آمده» هم نویسندگی این اثر را بر عهده گرفته.نقش هنری کویل در این فیلم سینمایی مشخص نشده، اما او برای یکی از دو نقش اصلی فیلم در نظر گرفته شده است. در فیلم اصلی که در سال ۱۹۸۶ ساخته شده بود، کریستوفر لامبرت، شان کانری و کلنسی براون نقش آفرینی می‌کردند. لامبر نقش یک مبارز اسکاتلندی در قرن ۱۶ میلادی را بازی کرد که بعد از یک بار مردن در یک جنگ و بازگشت به زندگی متوجه می‌شود که نامبرا است. این فیلم سینمایی زمانی که در سینماها اکران شد با شکست روبرو شد و ۹.۹ میلیون دلار فروخت، اما عرضه آن در نمایش خانگی به اندازه‌ای محبوب شد که لامبرت و کانری در دنباله آن در سال ۱۹۹۱ نیز بازی کردند.

کویل اخیرا با فیلمبرداری فصل دوم سریال «ویچر» برای شبکه نتفلیکس مشغول بوده و اخیرا هم برای نقش آفرینی مجدد در نقش شرلوک هلمز در فیلم «لوا هلمز ۲» به توافق رسیده است. با این حال به نظر می‌نظر می‌رسد با توجه به ریبوت فیلم‌های «سوپرمن» از سوی برادران وارن، روزهای کویل با بازی به عنوان سوپرمن به پایان رسیده است.

تصمیم عجیب کارگردان فیلم «ارتش مردگان»

زک اسنایدر، کارگردان فیلم «ارتش مردگان» از کمپانی نتفلیکس از تصمیم عجیب خود در صحنه فیلمبرداری این اثر صحبت کرد. زک اسنایدر می‌گوید استفاده از صندلی در آخرین فیلم خود یعنی «ارتش مردگان» را ممنوع کرده است.

جدیدترین اثر این کارگردان این هفته از سوی نتفلیکس منتشر شده و داستان آن در مورد گروهی از سربازان است که یک نقشه سرقت را ترتیب می‌دهند. این در حالی است که شهر با یک همه گیری که انسان را به زامبی تبدیل می‌کند درگیر شده.زک اسنایدر در گفت‌وگویی ادعا کرده که ممنوعیت استفاده از صندلی را در صحنه فیلمبرداری این اثر اعمال کرده تا از نشستن عوامل جلوگیری کند. او می‌گوید: هیچکس نباید بنشیند، من استفاده از صندلی در لوکیشن‌های فیلمبرداری را ممنوع کردم. اما نکته مثبت اینجاست که فضای بسیار صمیمی تری داریم. این فیلم قطعا یکی از آثاری بود که بیش از همه با آن درگیر شدم.

اسنایدر تنها کارگردان شناخته شده‌ای نیست که عوامل و بازیگران فیلم را از نشستن در سر صحنه سینمایی منع می‌کند.در سال ۲۰۲۰، بعد از آنکه آن هاتوی که در فیلم‌های «میان ستاره ای» و «شوالیه تاریکی بر می‌خیزد» با کریستوفر نولان همکاری داشته، از نبود صندلی در لوکیشن فیلم‌های نولان گفت، در گزارش دیگری ادعا شد که کریستوفر نولان استفاده از صندلی در فیلم‌های «تلقین» و «انگلنامشه» را هم ممنوع کرده است.هاتوی گفته بود: نولان اجازه استفاده از صندلی را نمی‌دهد و دلیل او برای این کار این است که اگر صندلی داشته باشید، عوامل فیلم از آن استفاده می‌کنند؛ اعتقاد نولان این است که اگر عوامل نشسته باشند به این معناست که کار نمی‌کنند.

البته بعد از این صحبت ها نمایندگان نولان این موضوع را تکذیب کردند و گفتند فقط وسیله‌ای که استفاده از آن در صحنه‌های فیلمبرداری آثار نولان مجاز نیست، تلفن همراه است.

مدیر جشنواره کن:

بیش از ۲۰۰۰ فیلم دیده ایم

ایسنا: «تیری فرمو» در جدیدترین مصاحبه خود از بازگشت جشنواره کن پس از یکسال وقفه، مراحل انتخاب آثار، تغییرات ساختاری و ... در هفتاد و چهارمین دوره این رویداد سینمایی صحبت کرده است. فهرست فیلم های حاضر در جشنواره کن که پیش از این قرار بود، پنجشنبه ۲۷ می (۶ خرداد) در جریان یک نشست رسانه ای در پاریس اعلام شود، با اندکی تاخیر (کمتر از دو هفته دیگر) در تاریخ سوم ژوئن (۱۳ خرداد) اعلام خواهد شد. دلیل ایجاد تغییر در زمان برگزاری نشست خبری هفتاد و چهارمین جشنواره کن، تعداد زیاد فیلم هایی اعلام شده که برای حضور در جشنواره ارسال شده اند و انتظار می رود امسال تعداد بیشتری فیلم بویژه در بخش رقابتی انتخاب شوند.

جشنواره کن که در سال ۲۰۲۰ در نهایت تصمیم به لغو برگزاری این جشنواره به دلیل بحران شیوع ویروس کرونا گرفت، امسال در تلاش است یک جشنواره کاملا حضوری و با رعایت پروتکل هایی برای حفظ سلامت، شرکت کنندگان برگزار کند.

طبق اعلام پیشین، «آنت» ساخته «لئو کاراکس» کارگردان فرانسوی، فیلم افتتاحیه کن ۲۰۲۱ خواهد بود و به جز فیلم «بندتا» از «پل ورهوفن» که حضور آن در کن ۲۰۲۱ قطعی شده، «سه طبقه» از «نانی مورتی»، «آنفولاتزای پترو» از «کریل سربرنیکوف»، «پاریس، منطقه ۱۳» از «ژاک اودیار»، «تیتان» ساخته «جولیا دوکورنو» و فیلم فارسی زبان و جدید اصغر فرهادی با عنوان «قهرمان»، مهمترین فیلم هایی هستند که احتمال حضور آن ها در بخش رقابتی کن مطرح است.

«تیری فرمو» مدیر باسابقه جشنواره کن در گفتگویی با نشریه ورایتی درباره ابعاد مختلف برگزاری جشنواره امسال صحبت کرده است.

***روحیه تان این روزها چگونه است؟**

ترکیبی از سکوت و بی صبری. برای خوش آمدگویی دوباره علاقه مندان به سینما به جشنواره کن، هیجان زده ایم. من و «پیر لسکیور» مدیر جشنواره، پیام های تبریکی فراوانی برای تصمیم به برگزاری جشنواره در این شرایط دریافت کرده ایم، اما در واقع آنچه را انجام دادیم که از پیش برنامه ریزی کرده بودیم. حالا زمان آن است که میزبان یک جشنواره باشکوه در کن باشیم و البته نباید فرض کنیم که همه گیری ویروس کرونا به پایان رسیده است.

***حجم آثار ارسالی به جشنواره در مقایسه با سال ۲۰۲۰ و دوره‌های پیشین آن چطور بوده است؟**

بیش از دو هزار فیلم دیده ایم و شمار آثار ارسالی برای شرکت در جشنواره مشابه سال های گذشته است و با اضافه شدن فیلم های دوره لغو شده ۲۰۲۰، با حجم زیادی از فیلم های سینمایی رو به رو هستیم.

*** همه گیری ویروس کرونا چه تاثیری بر روی نحوه فرآیند انتخاب آثار برای جشنواره گذاشته است؟**

امسال فیلم ها برای ما ارسال می شوند و مسلما به دلیل شرایط کرونایی فرصت سفر، تبادل نظر، نشست و نمایش و مذاکره درباره فیلم ها را از دست دادیم، اما همه خود را با این شرایط وفق داده اند. در حال حاضر فیلم ها را از طریق لینک های ارسالی دریافت می کنیم و در برخی موارد کپی فیلم ها را برای تماشای آنها برای روبه رو پرده بزرگ، درخواست می کنیم.

بابک خرمدین به روایت شهرام مکری

ایسنا: شهرام مکری تعریف می‌کند که چند سال قبل وقتی از پله‌های سالن برج میلاد در جشنواره فجر پایین می‌آمده جوانی جلوی کیانوش عیاری را گرفته و با صدای بلند پرسیده که «خانه پدری» در کجا اتفاق می‌افتد؟ در ایران؟! و حالا وقتی فاجعه «بابک خرمدین» را می‌شنویم، باید بدانیم آنچه را به کنج انداختیم همین قدر نزدیک است.

ماجرای قتل هولناک بابک خرمدین و اعتراف پدر و مادرش به قتل، شوک بزرگی را به همه وارد کرد و در این بین جایگاه شغلی مقتول به عنوان یک کارگران سینما، گستره بیشتری از مردم را درگیر این ماجرا کرد. اگرچه حادثه‌های این چنینی در یکی دو سال اخیر کم نبوده و یکی از خبرسازترین آن‌ها هم قتل «رومینا» به دست پدرش بود، اما انگار هر سال که می‌گذرد فاجعه‌ای بزرگتر رخ می‌دهد. در اتفاق‌های تلخ قبلی خیلی از چهره‌های آشنا از جمله اهالی سینما به صورت رسمی یا غیررسمی واکنش‌هایی نشان می‌دادند ولی این بار ماجرا برای سینمایی‌ها حسی دردناک‌تر دارد.

ماجرای آشنایی و تاثیر شوکه‌کننده خبر قتل

شهرام مکری - کارگردان سینما - که چند سال قبل فیلم «ماهی و گربه» را براساس یک ماجرای واقعی از رستورانی که غذای خود را از گوشت انسان می‌پخت، ساخته، درباره خبرهایی که از این حادثه در هفته قبل منتشر شده است ابتدا به آشنایی خود با بابک خرمدین اشاره کرد و گفت: «من بابک خرمدین را از سال‌ها قبل می‌شناسم و این شانس را داشتم که معلم او در دوره اولی که به انجمن سینمای جوانان آمده بود، باشم. این ماجرا مربوط به حدود سال‌های ۷۸ و ۷۹ است که تازه تدریس را شروع کرده بودم. در انجمن شاگردی به نام بابک خرمدین داشتم و این اسم چنان ترکیب جالبی بود که در ذهن ماندگار می‌شد، اما ویژگی بابک تنها همین اسم نبود. او شخصیتی آرام و خوددار داشت و آنقدر سوال‌هایش را آرام و باطمأنینه می‌پرسید که باید دقت می‌کردی یا سرت را جلو می‌بردی که بشنوی چه می‌گوید. بعد از آن دوره‌ی انجمن، خاطرم هست که فیلمسازی را شروع کرد و فیلم‌هایش به خاطر فضای متفاوت و عجیب که شاید تحت تاثیر سینمای اروپا یا فیلمسازهایی مثل شانتال آکرمن باشد، جلب توجه می‌کرد. زمانی که در شورای هنروتجربه بودم، وقتی فیلم‌های او می‌رسید فکر می‌کردیم که هنر و تجربه می‌تواند محل نمایش آثاری مثل فیلم‌های بابک خرمدین باشد که مدل متفاوتی از سینما هستند. لا لانگ تیک‌های ثابت و بلندی در فیلم‌هایش می‌گرفت که اتفاقاً خانواده‌اش جلوی دوربینش بودند و من اولین بار پدر و مادر بابک را در فیلم‌های کوتاهی که می‌ساخت، دیدم.»

او افزود: «زمان گذشت تا اینکه او در دانشگاه قبول شد و بعد هم سینما خواند و به یک مدرس خوب تبدیل شد که در انجمن سینمای جوان تدریس می‌کرد. آخرین باری که خودم مستقیم با بابک در ارتباط بودم زمانی بود که او را به عنوان مدرس به یک موسسه معرفی کردم. جالب است که قرار بود آموزش در آن کلاس براین محور باشد که چطور می‌توان از طریق هنر در مورد "خشونت" آگاهی داد یا از آن جلوگیری کرد؟! وقتی دوستانم در موسسه خواستند مدرسی را در این حوزه معرفی کنم، بابک خرمدین که توصیفش را در تدریس شنیده بودم و با توجه به روحیه و رفتارش برای من نشانه‌ای از یک آرامش بود، اولین اسمی به ذهنم رسید. همه این‌ها را گفتم تا نوع رابطه شخصی‌ام با بابک خرمدین را توضیح دهم و بگویم که چقدر از شنیدن خبر اتفاقی که برای او افتاد، شوکه شدم و چقدر تاثیر بدی بر من گذاشته است.»

سرنوشت عجیب اسم‌ها

این کارگردان سینما با اشاره به حوادثی که با گذشت زمان فجیع‌تر می‌شوند و همین ماجرای قتل که پس از دو روز ابعاد دیگری از آن روشن شد، ادامه داد: «فکر می‌کنم این اتفاق‌ها مثل یک گلوله برفی که می‌چرخد، بزرگ و بزرگتر می‌شوند و هر لحظه ابعاد متفاوتی از این قضایا و ماجراها را می‌بینیم. یکی از دلایلی که باعث شد شوک این خبر برای جامعه زیاد شود، این بود که مردم شباهت‌هایی را بین خود و شخصیت‌های درگیر این ماجرا می‌بینند. شاید اگر ما خبری درباره یک قتل بشنویم که به لحاظ جغرافیایی، فرهنگی، طبقه‌ای و زبانی دورتر از ما باشد آن را بیشتر مثل یک داستان یا تخیل در نظر بگیریم ولی ویژگی این اتفاق حداقل برای من این بود که فکر کردم چقدر شبیه موقعیت‌هایی است که ما در آن زندگی می‌کنیم؛ پسری که استاد دانشگاه است، موفق است، شخصیتی آرام دارد و پدر و مادری که شبیه پدر و مادرهای دیگر هستند. به نظر می‌رسد این آدم‌ها شبیه کسانی هستند که در کوچه، خیابان، مغازه و سالن سینما می‌بینیم و آنچه الان شوک این ماجرا را بیشتر کرده، این است که فکر می‌کنیم حوادث چقدر می‌توانند به ما نزدیک باشند و ما از آن‌ها غافل و بی‌خبر هستیم.

نکته دیگر، فعالیت حرفه‌ای بابک است و همین عاملی بود که تکثیر این خبر تاثیر بیشتری بگذارد. او فیلم می‌ساخت، تدریس می‌کرد، پسر خوش صحبتی بود که می‌توانست کلمات خود را شمرده انتخاب و بیان کند و همه این‌ها از او شخصیت کاریزماتیک می‌ساخت که سبب شد به عنوان یک هنرمند، آثاری به جا بگذارد که تاثیر ماجرا را بیشتر می‌کند. البته این داستان وجه دیگری هم پیدا کرده و شاید آن را بتوانم شبیه به سرنوشت محتوم یک اسم در نظر بگیرم. البته ممکن است حرف زدن از آن انتزاعی باشد ولی این روزها خبرهایی را در شبکه‌های اجتماعی دنبال می‌کنم و می‌بینم که چقدر درباره یک "اسم" و سرنوشتی که آن اسم می‌تواند همراه داشته باشد مثل مادری به اسم "ایران"، دختری به اسم "آرزو" و چیزهایی از این دست صحبت می شود.

فکر می کنم این شیوه نشانه گذاری تمایل آدم‌ها به شریک شدن در این سرنوشت فردی را به صورت یک اتفاق جمعی نشان می‌دهد و این هم شاید یکی از آن عوامل تصادفی است که باعث شده این ماجرا ابعاد مختلف و گسترده‌تری پیدا کند.»

خبرهایی که ذهن بچه‌ها را دچار فروپاشی روانی می‌کند

مکری در ادامه درباره بازتاب اخبار مربوط به قتل‌های دلخراش این ماجرا که در قلب پایتخت و نه در یک منطقه‌ای با تعصب‌های کورکورانه رخ داده و انتظاری که باید از رسانه داشت، اظهار کرد: فکر می‌کنم ما هنوز تجربه مواجهه با اخبار این چنینی را نداریم. در واقع شاید یک سنت قدیمی در رسانه‌ها در شکل پیگیری اخبار وجود دارد که در آن نقش خبرنگارها چندان روشن نیست و از طرفی هیچ وقت انتشار اخبار بعضی مسائل در جامعه به لحاظ آماری بررسی نشده که بر چه طیف و قشری از آن جامعه تاثیر می‌گذارد. آیا ما باید اخبار را منتشر کنیم یا نکنیم؟ آیا باید اخبار را با محدودیت منتشر کنیم؟ محدودیت‌ها چه باشد؟ آیا مجرمان هم حقوقی دارند که ما باید آن‌ها را بدانیم؟ من در فیلم‌هایی که این روزها پخش شده می‌بینم که در جریان جلسه بازجویی، عکس‌ها و خبرنگارهای زیادی هستند که می توانند راحت سوال بپرسند. نمی‌دانم که آیا به لحاظ حقوقی این اتفاق درست است یا غلط؟ این‌ها همه باید بررسی شود.

اگرچه عمر کارهای خبری در ایران کوتاه نیست ولی هنوز مواجه خود را با این اخبار به شکل حرفه‌ای و درست پیدا نکرده‌ایم. من خیلی نگران این بودم که خواندن جزئیات این اخبار در صفحه‌های مجازی ممکن است برای نوجوان‌ها و بچه‌ها تاثیر منفی داشته باشد. درواقع ضمن اینکه معتقدم نباید جلوی انتشار اطلاعات را بگیریم، ولی فکر می‌کنم درباره اینکه مرز این‌ها کجاست و چه کسی باید در مورد آن کاری انجام دهد، احتیاج به اقدامی کارشناسی داریم. شاید اتفاقاتی از این دست باعث شود کارشناس‌هایی از حوزه روانشناسی، قضایی، نیروی انتظامی و خبری ابعاد مختلف این ماجرا را پیدا کنند که اگر خدای ناکرده در آینده با آن روبرو شدیم بدانیم در چه زمینه‌ای باید کار کنیم.

اما جز این، مسئله‌ای که می‌خواهم به آن اشاره کنم به دادن پیش‌آگاهی برمی‌گردد و فکر می‌کنم سینما یا به طور کلی هنر در این زمینه می‌تواند خیلی کمک کننده باشد. واقعیت این است که می‌توان این امتیاز را به هنرمندان داد که اگر دقیق باشند، می‌توانند شرایط اجتماعی‌ای را که ما در آینده با آن روبرو می شویم زود تشخیص دهند. به نظرم این جمله کلیشه‌ای که می‌گویند هنرمندها شاخک‌های حساسی دارند می‌تواند واقعاً کارکرد داشته باشد. در حوزه فیلم و سینما و داستان در طول تاریخ سینمای ایران موارد زیادی را دیده‌ام که هنرمندان نسبت به بعضی شرایط، پیش از آنکه به وجود بیاید آگاهی‌بخشی و جامعه را حساس می‌کنند. بنابراین اگر نقش رسانه و جامعه هنری را درنظر بگیریم باید گفت که در این ماجراها ما با دو بخش مواجه هستیم؛ اول کسانی که پیش از این حوادث می‌توانند کار کنند و دوم کسانی که بعد از آن کار می‌کنند. از این میان حوزه خبر و اطلاع رسانی مربوط به بعد از حادثه است که به نظر می‌رسد هنوز چارچوب کار حرفه‌ای آن را - در عین انتشار بدون محدودیت اطلاعات - نمی‌دانیم و نیاز به آموزش‌های پایه‌ای در خانواده‌هاست، چرا که وقتی بچه‌ای می‌شنود پدر و مادری فرزند خود را به قتل رسانده‌اند، این خبر می‌تواند تبدیل به یک فروپاشی روانی در ذهنش شود و نیاز است که ما به سمت آموزش نزد پدر و مادرها و خانواده‌ها برویم و از آنجا کار را شروع کنیم.»

موسیقی «شیخ بهایی» شنیدنی شد

مهر: آلبوم موسیقی متن سریال تلویزیونی «شیخ بهایی» به کارگردانی شهرام اسدی و آهنگسازی مجید انتظامی به احترام نوازندگان مطرح موسیقی کشورمان پیش روی مخاطبان قرار گرفت.

این مجموعه تلویزیونی از جمله آثار تاریخی و پرمخاطب تلویزیون بود که به سال ۱۳۸۷ از شبکه دو سیما با بازی علی نصیریان، خسرو شکیبایی، اسماعیل شنگاله، فاطمه گودرزی، چنگیز وثوقی، دانیال حکیمی، لادن مستوفی، سپنتا سمندریان، کورش تهامی، رویا تیموریان، علی دهکردی، ژاله علو، سیامک اطلسی، رحیم نوروزی، آتش تقی پور، شهین علیزاده پخش شد.

مجید انتظامی چندی پیش درباره چگونگی ساخت موسیقی این مجموعه تلویزیونی گفته بود: ساخت موسیقی سریال «شیخ بهایی» از آغاز نگارش تا پایان کار دو سال طول کشید و در تمام این مدت به ارائه کاری متفاوت در این سریال می‌اندیشیدم. شیخ بهایی سریالی خاص با رنگ مایه‌های تاریخ است که برای ساخت این مجموعه طبعاً باید موسیقی ویژه‌ای را نیز در نظرمی گرفتم به همین دلیل با در نظر گرفتن ویژگی‌های موجود در این سریال ساخت موسیقی را آغاز کردم؛ البته باید متذکر شوم که در ساخت موسیقی برای این مجموعه تلویزیونی از انواع موسیقی بدوی تا موسیقی مدرن استفاده شده است.

انتظامی ادامه داد: داستان شیخ بهایی در دو اپیزود ۹ قسمتی روایت شده است که اپیزود اول از لبنان شروع می‌شود و با وجود اینکه داستان از بطن یک کشور عرب آغاز می‌شود؛ من هم خیلی اصرار نداشتم که از موسیقی عربی استفاده کنم و این موضوع را با شهرام اسدی نیز در میان گذاشتم و او هم پذیرفت به همین دلیل با در نظر گرفتن توانالیته ای از موسیقی عرب به شکلی که در طول کار محسوس نباشد ساخت موسیقی این مجموعه را آغاز کردم و در ادامه زمانی که به روایت این سریال به شاه عباس صفوی رسید موسیقی هم رنگ عوض کرد و به یک موسیقی کاملاً ایرانی تبدیل شد.

ریدلی اسکات ۶ بازیگر جدید برای سریالش انتخاب کرد

شش بازیگر جدید به ترکیب بازیگران فصل دوم سریال «بزرگ شده توسط گرگ‌ها» به کارگردانی ریدلی اسکات اضافه شدند. شش نفر به فصل دوم سریال علمی‌تخیلی «بزرگ شده توسط گرگ‌ها» ساخته ریدلی اسکات برای اچ‌بی‌او مکس اضافه شده‌اند.این بازیگران پیتر کریستوفرسن از سریال «وقتی آب از آسیاب افتاد»، سلینا جونز بازیگر «بخش‌ها»، مورگان سانتو از سریال «محافظان»، جیمز هارکنس بازیگر «آن بولین»، کیم انگلبرشت از سریال «فلش» و جنیفر سایتنگ از سریال «نفرین شده» هستند.

این سریال که توسط آرون گوزیکوفسکی سازنده «زندانی‌ها» ساخته می‌شود، درباره دو روبات است که ماموریت بزرگ کردن کودکان انسان‌ها را در یک سیاره مرموز دارند.

کریستوفرسن نقش شخصیت «کلیور» را بازی می‌کند که یک سرباز کارکشته است، جونز نقش شخصیت «مادربزرگ» را دارد که یک روبات قوی است و سانتو در قالب شخصیت «وریل» ظاهر خواهد شد که یکی دیگر از روباتهاست.

هارکنس مسئولیت ایفای نقش «تامرلین» را دارد که یک سرباز سرسخت با شخصیتی مقابله‌گر است. انگلبرشت هم «دسیما» خواهد بود، یک دانشمند و توسعه‌دهنده سلاح که در زمین نقش مهمی ایفا می‌کرد. در نهایت، سایتنگ هم در قالب شخصیت «نروا» ظاهر می‌شود که مسئولیت هدایت شبکه‌ای زیرزمینی از کلاها و خدمات را بر عهده دارد.

«بزرگ شده توسط گرگ‌ها» توسط شرکت اسکات فری پروداکشنز متعلق به اسکات تهیه می‌شود و اسکات در کنار دیوید زوکر از سریال «مرد در قلعه مرتفع» و جودرن شیهان از «وحشت» تهیه‌کننده سریال است.

در سپتامبر ۲۰۲۰ نمایش فصل اول «بزرگ‌شده توسط گرگ‌ها» در شبکه اچ‌بی‌او مکس در ۱۰ اپیزود آغاز شد. دو قسمت اول توسط ریدلی اسکات، که تولیدکننده اجرایی سریال است، کارگردانی شده‌است. ساخت ادامه مجموعه برای فصل دوم به دلیل استقبال بالا تمدید شد.

برداشت

«یک روایت زرد» در جشنواره فیلم های ورزشی هیوستون

ایسنا: فیلم مستند «یک روایت زرد» به کارگردانی محمد عابدی به نخستین جشنواره بین المللی فیلم های ورزشی هیوستون آمریکا دعوت شد.

«یک روایت زرد» به کارگردانی محمد عابدی، روایتی از زندگی و دلدادگی طرفداران یک تیم آلمانی به نام بروسیا دورتموند را به تصویر کشیده است که در اولین جشنواره سالانه بین المللی فیلم های ورزشی هیوستون آمریکا که ۳ تا ۶ ژوئن ۲۰۲۱ (۱۳ تا ۱۶ خرداد) برگزار می شود، حضور دارد. این فیلم ۷۳ دقیقه ای، روایتی است از چند جوان ایرانی که به طرزعجیبی طرفدار تیم فوتبال بروسیا دورتموند آلمان هستند و فارغ از هر نوع ترس از قضاوت شدن، از عشق خود به تیم محبوبشان سخن می گویند. در میان آنها هستند افرادی که متعصبانه حاضرند از زندگی شان بگذرند اما موفقیت تیم دوست داشتنی شان را ببینند.

زمان پخش بازی های این تیم، آنها دور هم جمع شده و از کیلومترها دورتر، همپای جوانان آلمانی بروسیا دورتموند را تشویق می کنند.گفته می شود، جشنواره بین المللی فیلم های ورزشی هیوستون، HISFF با هدف نمایان کردن رابطه ورزش و زندگی و تعامل تنگاتنگی که میان آن دو وجود دارد به معرفی آثاری در این خصوص می پردازد و قصد دارد فرصت هایی را برای فیلمسازان فراهم کند تا دید و نگاه شان را در جهان انعکاس داده و آثاری را نمایش دهد که بر مخاطب و جهان تأثیرگذار است.

فیلم کارگردان برگزیده برلین در جشنواره جهانی فجر

ایسنا: فیلم سینمایی «رنا در جنگ» ساخته هنریک روبن گنز، فیلمساز دانمارکی دارنده خرس بلورین جشنواره برلین، در سی‌وهشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر به نمایش درمی‌آید. فیلم سینمایی «رنا در جنگ» ساخته هنریک روبن گنز در بخش‌های جشنواره جشنواره‌ها و مروری‌بر سینمای معاصر دانمارک سی‌وهشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر به نمایش درمی‌آید.

این فیلم اقتباسی از کتاب ارلینگ بیسن است که داستانی از عشق، شهامت و از خودگذشتگی یک مادر را بیان می‌کند.داستان فیلم درباره پسری به نام کاله است که در دانمارک در دوران رایش دوم که تحت سلطه ارتش آلمان قرار دارد، با مادر خود به نام ارنا زندگی می‌کند.

کاله از طرف ارتش برای شرکت در جنگ فراخوانده می‌شود، اما ارنا که زنی خودساخته است، می‌کوشد با هر توجیهی از اعزام پسرش جلوگیری کند. زمانی که از تلاش خود مایوس می‌شود، رخت سربازی به تن می‌کند و با گروهان و پسرش عازم جنگ می‌شود.

در سال‌های اخیر به مناسبت صدمین سالگرد پایان جنگ اول جهانی، فیلم‌های بسیاری در سینمای جهان با محوریت این رویداد تولید شده است اما «رنا در جنگ» با رویکردی متفاوت این دوره تاریخی را تصویر کرده است. «هنریک روبن گنز» کارگردان پرکار سینما و مجموعه‌های تلویزیونی که در سال ۱۹۹۹ با فیلم کوتاه «تایس و نیکو» به جایزه خرس بلورین جشنواره برلین و نامزدی اسکار بهترین فیلم کوتاه زنده رسید، در بازآفرینی برهه‌ای تاریخی نهایت دقت را به کار بسته است، اما شاید نقطه قوت این فیلم بازی‌های درخشان دو بازیگر سرشناس سینمای دانمارک یعنی ترینه دیرهولم و اولریش تامسن باشد. فیلم «رنا در جنگ» در بخش رقابتی جشنواره شب‌های سیاه تالین به نمایش درآمد و جایزه بهترین بازیگر مرد را برای اولریش تامسن به همراه داشت.

سی و هشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر، از ۵ تا ۱۲ خرداد ۱۴۰۰ به دبیری محمدمهدی عسگروپور نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده سینما در تهران برگزار می‌شود.

پوانمایی «خرچنگ» در بیست و یکمین جشنواره انیمیشن «انیماتریکس» فنلاند به نمایش درمی آید

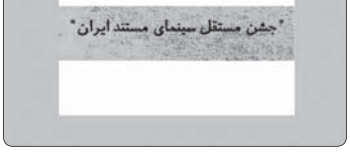

فراخوان دریافت آثار متقاضی شرکت در دوازدهمین جشن مستقل سینمای مستند ایران منتشر شد

داریوش مودبیان فیلمنامه نویس، کارگردان، بازیگر و مترجم مهمان برنامه «عشق کتاب» خواهد شد

کلاه «ایندیانا جونز» و عینک «هری پاتر» به حراج گذاشته می‌شود